

YONATAN FRIIS



MORD  
PÅ  
JAPANSK

DE ULØSTE  
MORDGÅDER

# **Indholdsfortegnelse**

**Forord:**

**Onsdagskvæleren:**

**Pigemordene i Ashikaga og Ota:**

**Love Hotel-morderen**

**Disko-drabet:**

**Mysteriet om Makiko:**

**Paraquat-mordene:**

**Kidnapningen af Yoshiaki Ogiwara:**

**Mordet på den gravide kvinde:**

**Professordrabet på universitetet:**

**Parteringsdrabet i Inokashira Park:**

**Trippeldrabet i supermarkedet:**

**Pædagogen i kloakken:**

**Familiedrabet i Setagaya:**

**Pornomodellen og bilbranden:**

**Familiedrabet i Toyoake:**

## Forord

Baseret på befolkningsstørrelsen har Japan en af verdens laveste morderater. I Danmark bliver der for hver 100.000 indbygger begået cirka 1 drab årligt, men i Japan er dette tal tre gange lavere. Det er altså ikke for ingenting, at Japan er kendt for at være et fredeligt land med begrænset kriminalitet. Men nu og da bliver nationen imidlertid rystet af voldsomme forbrydelser, der fører til både utryghed og debat.

Børn, der slår ihjel, massakrer på åben gade og bestialske drab af modbydelig karakter er blot eksempler på sager, der i efterkrigstiden har sendt chokbølger gennem det japanske samfund. Men intet er vel mere skræmmende, end når en morder aldrig bliver fundet, hvorved en sag forbliver uopklaret og spørgsmålene omkring den ubesvaret.

Frem til 2010 blev drabssager i Japan forældet, hvis de havde været uopklaret i 15 år, hvilket betød, at gerningspersoner ikke kunne blive sigtet og dømt for et drab, hvis de blev fundet eller frivilligt valgte at stå frem, efter sagen var forældet. Denne bog beskæftiger sig med et udvalg af de mest opsigtsvækkende drabssager i Japan i nyere tid, hvoraf hovedparten af disse nåede at forælde, inden de kunne blive opklaret, mens andre sager derimod fortsat er åbne og således stadig efterforskes.

De 15 sager er blevet udvalgt baseret på deres gådefulde, sensationelle eller brutale karakter og vil blive præsenteret kronologisk ud fra det årstal, de havde deres begyndelse. Informationerne stammer fra de oplysninger, som gennem tiden er blevet fremlagt af det japanske politi i forbindelse med efterforskningen samt de japanske mediers dækning,

ligesom der er vil blive gjort brug af informationer og interviews, som er blevet indhentet og foretaget af henholdsvis japanske forfattere, journalister, private efterforskere og bloggere, der har beskæftiget sig med sagerne. Der tages forbehold for fejlinformationer, da det hænder, at selv de officielle udtalelser har det med at indeholde modstridende oplysninger, så i visse tilfælde er disse blevet udeladt.

Der vil løbende blive foretaget analyser med inkorporerede teorier – dog uden at udpege en egentlig gerningsperson, idet hensigten med denne bog ikke er at opklare sagerne, men derimod kaste lys over dem. Vær derfor opmærksom på, at nogle sager er beskrevet i detaljer, som kan virke ubehagelige for nogen.

Selvom ofrenes identiteter på et tidspunkt har været offentliggjort, så er enkelte siden blevet anonymiseret. I denne bog vil de fleste af ofrene derfor blive omtalt med brug af deres fornavne alene, mens efternavne kun vil blive nævnt i særligt kendte sager, hvor ofrenes fulde navne jævnlige benyttes. Af hensyn til de pårørende og andre involverede parter er deres navne i denne bog fiktive. Sagerne er derimod ægte og er ved denne bogs udgivelse i 2022 stadig registreret som uopklarede.

-Yonatan Friis

# **1975 - 1989**

## **Onsdagskvæleren**

Fra 1975 til 1989 forsvandt i alt syv piger og kvinder fra fire forskellige byer inden for en radius af 20 kilometer i Saga-præfekturet på øen Kyushu. Alle blev fundet dræbt i samme område, og noget tydede dermed på, at man havde at gøre med en lokal seriemorder, som fik tilnavnet Onsdagskvæleren, fordi seks af ofrene var forsvundet på en onsdag. Om disse syv drab overhovedet blev begået af en enkelt person er dog en gåde, eftersom ingen af dem er blevet opklaret.

Det første mulige offer for Onsdagskvæleren var en 12-årig pige ved navn Juzoko, der sidst blev set i live i sit eget hjem i byen Kitagata, hvor hun onsdag den 27. august 1975 fik besøg af en veninde fra skolen, som kom forbi om eftermiddagen. Juzokos mor tog på arbejde klokken 16, og de to piger tilbragte herefter aftenen med at lave lektier, indtil veninden besluttede sig for at tage hjem omkring klokken 19 med forventningen om, at hende og Juzoko ville se hinanden i skolen den næste morgen. Men sådan blev det desværre ikke, for da Juzokos mor vendte hjem fra arbejde kort efter midnat, var hendes datter nemlig ikke længere til stede i huset, selvom både lyset og fjernsynet ellers var tændt.

Juzokos sko stod desuden i entréen, så hendes mor kunne ikke forstå, hvor hun var blevet af. Hun gennemsøgte alle rum og kaldte på sin datter, men hun var ingen steder at

finde, så trods det sene tidspunkt tog den urolige mor rundt for at forhøre sig hos naboerne, ligesom hun kontaktede forældrene til den veninde, som sidst havde været sammen med Juzoko. Men ingen kunne fortælle, hvad der var sket med pigen, så næste dag så kvinden sig nødsaget til at efterlyse sin datter hos politiet.

Juzoko forblev imidlertid savnet, og der skulle gå næsten fem år, før hendes mor omsider fik vished om hendes skæbne. I mellemtiden forsvandt dog endnu pige – nemlig en 19-årig servitrice ved navn Ritsuko fra nabobyen Shiroishi, hvor hun også var alene hjemme dagen før sin 20 års fødselsdag, lørdag den 12. april 1980, hvilket var sidste gang, hun blev set i live.

Selvom Ritsuko ellers havde en stor familie, så var hendes far indlagt på hospitalet, hvor hendes mor var taget hen for at besøge ham, mens hendes bror var på arbejde, og hendes to søstre tilbragte natten ude. Ingen ved derfor, hvornår eller hvordan Ritsuko forsvandt, for den næste morgen var hun uden videre væk, og mens hendes sko var blevet efterladt i hjemmet, så var hendes natkjole derimod væk, hvilket tydede på, at hun havde været iført denne, da hun forsvandt.

Det eneste, der ellers så ud til at mangle, var Ritsukos ur, som hun næsten lige havde købt, men der var hverken tegn på indbrud eller kamp, hvilket der heller ikke havde været, dengang Juzoko forsvandt fra sit hjem under lignende omstændigheder. Begge piger var simpelthen forsvundet ud i den blå luft, uden at de eller en mulig kidnapper havde efterladt et eneste spor.

Ritsuko havde imidlertid forsøgt at begå selvmord to gange ved at indtage sovepiller. Og hun havde på et tidspunkt lavet sjov med, at hun ville tage livet af sig selv på sin 20 års fødselsdag, hvilket tilfældigvis var den dag, hvor hendes forsvinding blev opdaget. Var denne i så fald frivillig, eller var Ritsuko tværtimod blevet offer for en forbrydelse? Hvad

der herefter skete ledte ikke politiet i hverken den ene eller den anden retning, da Ritsukos familie i dagene efter blev udsat for trusler og chikane, der involverede Ritsuko, uden at man dog fik kendskab til hendes skæbne.

Den 16. april modtog Ritsukos forældre nemlig et håndskrevet brev bestående af tre linjer, hvoraf den første af disse aldrig blev offentliggjort af hensyn til privatlivets fred, hvorimod der på de næste to linjer stod "Jeres datter vender ikke tilbage" efterfulgt af "I skal lide". Efterfølgende modtog familien sågar et opkald, hvor de blev bedt om ikke at optræde på TV eller offentliggøre Ritsukos billede.

På dette tidspunkt var lokalområdet dog allerede bekendt med pigens forsvinding, så var disse henvendelser en spøg, som nogle lokale stod bag, eller var pigen selv involveret i de mystiske beskeder, fordi hun af egen fri vilje var forsvundet og derfor ikke ønskede at blive efterlyst? Der var naturligvis også den mulighed, at man havde at gøre med en kidnapper, som havde valgt at kontakte Ritsukos forældre for at få dem til at miste håbet om nogensinde at se deres datter igen. I så fald blev dette endegyldigt slukket den 24. juni samme år, hvor det samtidig blev bekræftet, at pigen ikke have begået selvmord, men at hun som frygtet var blevet udsat for en forbrydelse.

Imens man var i gang med at tømme en udendørs toilettank på en skole i Shiroishi, viste det sig nemlig, at der i denne befandt sig et halvt opløst lig, som det var muligt at identificere med brug af fingeraftryk, hvorved det blev afsløret, at man havde at gøre med resterne af Ritsuko.

Da der endnu ikke var blevet anlagt et kloaksystem, blev spildevandet fra skolens traditionelle toiletter oplagret i nedgravede vandtanke, som normalt blev tømt hver anden måned, hvilket foregik ved, at man fjernede dækslet og pumpede indholdet op. Og det var altså i den forbindelse, at en arbejder fik øje på liget, som flød rundt nede i vandtanken.

Tre dage senere besluttede man sig for at åbne en anden af skolens toilettanke, der befandt sig nær swimmingpoolen, som kun blev benyttet i sommerhalvåret, så de tilhørende toiletter derfor sjældent blev anvendt. Denne toilettank blev af den grund ikke tømt så ofte, men en lærer havde bemærket, at den var fuld af sten, og da man begyndte at undersøge dens indhold, fandt man ud af, at disse var blevet anbragt der af en grund, eftersom de ganske enkelt befandt sig oven på et skelet, der senere skulle vise sig at være de beskedne rester af 12-årige Juzoko, som på dette tidspunkt havde været forsvundet i knap fem år.

Det var kun muligt at identificere Juzoko ud fra resterne af det tøj, som hun endnu var iført, mens det var umuligt at fastslå en dødsårsag. Men der var tydeligvis næppe tale om en ulykke, så sagen blev selvsagt betragtet som et drab. På Ritsukos krop fandt man derimod mulige tegn på kvælning, og hun blev samtidig fundet nøgen, men hvorvidt hun havde været udsat for et seksuelt overgreb var ikke til at sige.

Skolen befandt sig tre kilometer fra Juzokos hjem og fem kilometer fra Ritsukos hjem, så det ville umiddelbart have krævet en bil at transportere dem dertil. Og selvom der var fem år, som adskilte de to pigers død, så tydede alt dog på, at de var blevet udsat for en forbrydelse begået af den samme gerningsperson, i og med at deres lig var blevet skaffet af vejen på samme måde på det samme sted.

Dette indikerede ydermere, at man med stor sandsynlighed havde at gøre med en lokal, som måtte være bekendt med skolens område, eftersom de to toilettanke for det første befandt sig i et afsides område omgivet af marker og træer et godt stykke fra skolens hovedbygninger, ligesom de for det andet var gravet ned, så man kun kunne finde frem til dem ved at udse sig de to dæksler, hvilket er noget, som man normalt ikke lægger mærke til, medmindre man er klar over, at de er der.

Vedkommende havde tilsyneladende troet, at Ritsukos lig ikke ville blive fundet i toilettanken, fordi Juzokos lig hidtil havde ligget uopdaget i næsten fem år. Men det skyldtes altså, at hun samtidig var blevet dækket til med sten, mens lige netop denne toilettank sjældent blev tømt, og derfor blev Ritsukos lig fundet efter kun to måneder, fordi toilettanken, som hun blev anbragt i, blev tømt med præcis to måneders mellemrum.

Den sidste tømning foregik dog den 21. april, og Ritsuko forsvandt den 12. april, men alligevel fandt man intet lig i vandtanken under tømningen af denne lidt over en uge senere. Man formoder derfor, at Ritsuko først er blevet anbragt i vandtanken efter tømningen den 21. april, og at hendes krop indtil da har været opbevaret andetsteds af ukendte årsager.

Forklaringen kunne jo være, at hun indtil da stadig havde været i live, fordi hun var blevet holdt fanget, men ikke desto mindre forstærkede dette blot mistanken om, at gerningspersonen boede i området og eventuelt havde ventet på en mulighed for at skille sig af med Ritsukos lig. Men hvad var vedkommendes tilknytning til skolen, og havde den pågældende et personligt kendskab til Juzoko og Ritsuko, siden de begge var forsvundet, imens de havde været alene hjemme?

Det ville være noget risikabelt at kidnappe piger fra deres eget hjem, hvis det nu viste sig, at de rent faktisk ikke var alene. Så vedkommende må enten have overvåget dem eller haft et forhåndskendskab til, at deres familier ville være ude, hvis det da ikke var et lutter tilfælde, at de begge ville være alene på lige netop den dag, hvor en morder luskede rundt og valgte at lægge vejen forbi deres hjem.

Der var dog ingen naboer, der havde bemærket nogen mistænkelige typer i området, og ingen havde i det hele taget set eller hørt hverken Juzoko eller Ritsuko råbe efter hjælp eller på anden vis yde verbal modstand. Det var

nærmest, som om de var fulgt med af egen fri vilje, så måske var de slet ikke blevet tvunget fra deres hjem med magt, men derimod blevet overtalt til at følge med.

I søgningen efter et mellemlid, der kunne knytte de to piger sammen, fandt politiet faktisk frem til en 29-årig mand i Shiroishi, som havde en personlig relation til både Juzoko og Ritsuko. Og da man under en ransagning af hans hjem fandt papir, som var identisk med det, der var blevet benyttet til trusselsbrevet, som Ritsukos familie modtog efter hendes forsvinding, blev manden straks anholdt under mistanke for at have stået bag denne og muligvis også Juzokos. Da hans håndskrift ovenikøbet matchede den i trusselsbrevet, var politiet sikre på, at denne mand med garanti var afsenderen af dette.

Men brevet havde jo ingen direkte tilknytning til hverken Ritsukos forsvinding eller død, så politiet kunne ikke bevise andet, end at manden havde chikaneret pigens familie med væmmelige beskeder, og han blev af den grund aldrig sigtet i sagen, selvom han forblev i politiets søgelys som en oplagt mistænkt.

Juzoko og Ritsuko var begge forsvundet fra deres hjem indenfor et område på ganske få kvadratkilometer, og deres lig blev oven i det fundet under identiske omstændigheder i det samme område. Så dette var det første bevis på den mulige seriemorder, der senere blev kendt som Onsdagskvæleren, skønt Ritsuko som den eneste af de syv mulige ofre forsvandt på en lørdag.

Det tredje offer var en 27-årig syerske ved navn Chizuko, der forsvandt allerede året efter – onsdag den 7. oktober 1981, hvilket også skete i byen Shiroishi. Efter at have fået fri fra arbejde blev Chizuko sidst set i live på denne dag omkring klokken 17.30, mens hun var ude at handle i et lokalt supermarked. Her spottede en kollega hende nemlig på parkeringspladsen, hvor hun lod til at have en

venskabelig samtale med en mand, der befandt sig bag rattet i en rødbrun bil.

Chizuko vendte aldrig hjem fra indkøbsturen, så da hendes mand ikke hørte noget fra hende, besluttede han sig for at melde hende savnet. Men to uger senere, fik han dog den værst tænkelige besked, da Chizuko den 21. oktober blev fundet død i et udendørs område i byen Nakahara godt 40 kilometer fra Shiroishi. Hun var stadig iført sit tøj, og rundt om halsen havde hun endnu den ledning, som var blevet brugt til at kvæle hende.

Der var imidlertid intet, der tydede på, at hun var blevet udsat for et seksuelt overgreb, ligesom man ikke har vished om, hvor Chizuko opholdt sig, da hun forsvandt. Hendes omgangskreds blev afhørt, men ingen kunne komme med en grund til, hvorfor nogen ville slå Chizuko ihjel, og der var tilsyneladende heller ingen, som vidste, hvem manden i den rødbrune bil var. Han var jo yderst interessant at komme i kontakt med, eftersom han kan have været den sidste, som talte med Chizuko. Men dermed blev han også en mulig mistænkt, da det netop ville kræve en bil at transportere kvinden 40 kilometer væk fra hendes hjemby.

Året efter, i 1982, fandt man så et nyt lig kun to kilometer fra det sted, hvor Chizuko var blevet fundet – denne gang i nabobyen Kitashigeyasu. Der var hér tale om den 11-årige Kumi, som forsvandt, mens hun var på vej hjem fra skole den 17. februar, og det var allerede dagen efter, man fandt hendes lig på en mark langs den tre kilometer lange rute mellem skolen og hendes hjem.

Kumi havde egentlig forladt skolen klokken 16.20 sammen med to klassekammerater. Men de gik på et tidspunkt hver til sit, og det var herefter, Kumi var blevet overfaldet og kvalt med sine egne strømper, mens hun tilmed var blevet seksuelt misbrugt, således at hun var nøgen fra hoften og ned, da man fandt hendes lig.

Den 17. februar var tilmed også en onsdag, så var dette Onsdagskvæleren, som igen havde slået til, eller var det blot et tilfælde, at drabet skete på lige netop denne ugedag? For selvom Kumi godt nok var blevet kvalt, så var der umiddelbart intet, der kunne knytte hende til de tre forrige drab, der jo havde haft deres oprindelse 40 kilometer væk, og hvis de var blevet begået af den samme gerningsmand, så var dette muligvis første gang, han havde forgrebet sig seksuelt på sit offer, hvorved hans motiv tilsyneladende havde ændret sig.

Man kunne dog ikke ignorere det sælsomme sammenhæng, at Chizukos lig var blevet fundet to kilometer borte blot fire måneder forinden, selvom hun ellers boede i og sandsynligvis var forsvundet fra Shiroishi. Så trods den geografiske distance, så blev denne alligevel ophævet grundet sagen om Chizuko, som kunne binde de fire drabssager sammen, selvom de var blevet begået på forskellig vis.

Det er nogenlunde sikkert og vist, at Juzoko og Ritsuko blev slået ihjel af den samme gerningsperson, selvom de to drab ellers blev udført med fem års mellemrum. Efterfølgende oplevede man så to nye drab i området, hvilket tilmed skete to år i træk. Men imens Chizukos lig blev fragtet 40 kilometer væk fra hendes hjemegn, så blev Kumis lig derimod efterladt i samme område, hvor hun var blevet overfaldet, hvilket ydermere skete udendørs, mens Juzoko og Ritsuko efter alt at dømme blev kidnappet i deres hjem. Det er også oplagt at tro, at Chizuko må være forsvundet, mens hun opholdt sig udenfor, eftersom hun aldrig vendte hjem efter at have været ude at handle.

Hvis der så sandelig var tale om den samme gerningsmand, så benyttede han sig altså af forskellige metoder, når han udførte sine forbrydelser, ligesom han skilte sig af med ligene på vidt forskellig vis. Han var gået fra at kidnappe sine ofre i deres eget hjem og anbringe deres lig i vandbeholdere til at overfalde dem i det offentlige

rum og ligeledes efterlade dem hér. Så det kan derfor ikke udelukkes, at der i virkeligheden er tale om tre selvstændige forbrydelser begået af tre separate gerningspersoner. Og Onsdagskvæleren kan måske tilmed vise sig at være fire personer.

Der opstod nemlig endnu et interval på fem år, før en femte kvinde forsvandt. Denne gang var det den 48-årige servitrice Sumiko fra byen Takeo nær Kitagata og Shiroishi, der sidst blev set i live onsdag den 8. juli 1987, hvor hun var på vej hjem fra arbejde med en kollega, da de klokken 21.30 passerede en restaurant cirka en kilometer fra Sumikos hjem. Hér tog hun afsked med kollegaen, som skulle videre til stationen, men trods den korte afstand til sit hus, så nåede Sumiko dog aldrig frem, så da hendes mand ikke så noget til hende i løbet af aftenen, valgte han at tage ud for at lede efter hende, ligesom han kontaktede sine bekendte for at høre, om de vidste, hvor Sumiko befandt sig. Men da ingen kunne gøre ham klogere på, hvor hun var blevet af, besluttede han sig for at gå til politiet og melde hende savnet.

Der endte dog med at gå halvandet år, før Sumikos mand fandt ud af, hvad der var sket med hans hustru, og i den tid forsvandt yderligere to kvinder, som begge boede i byen Kitagata. Og den første af disse var den 50-årige husmor Kiyomi, som forsvandt onsdag den 7. december 1988, mens hun var på vej til volleyballtræning. Fra hendes hjem var det kun en kort gåtur på ti minutter til sportshallen, men alligevel nåede Kiyomi aldrig frem til denne, efter hun forlod sit hus klokken 19.20. Da hun heller ikke vendte hjem senere på aftenen, kontaktede hendes datter volleyballklubben for at høre, om træningen var trukket ud, men hun fik da at vide, at Kiyomi slet ikke var mødt op til træning, og først da gik det op for datteren, at hendes mor simpelthen var forsvundet.

Normalt gik Kiyomi til volleyball i selskab med en veninde, men på lige netop denne dag valgte veninden at droppe træningen, så Kiyomi måtte tage af sted på egen hånd. Og det viste sig at få fatale konsekvenser, for inden længe ville det blive afsløret, at Kiyomi var endt med at lide samme skæbne som Sumiko og en tredje kvinde ved navn Tatsuyo, der forsvandt kun halvanden måned senere.

Tatsuyo var en 37-årig syerske, som i 1988 flyttede hjem til sine forældre i Kitagata sammen med sin søn, efter at hun var blevet skilt fra sin mand, som også boede i området. Onsdag den 25. januar 1989 fik hun fri fra arbejde klokken 19 og vendte hjem til sine forældres hus et kvarter senere, hvor hun efterfølgende satte sig til at spise aftensmad med sin familie, da hun dog modtog et opkald, som fik hende til at forlade huset klokken 19.45.

Tatsuyos forældre kunne ikke høre, hvem der ringede, men de var vant til, at deres datter rendte i byen i tide og utide for at "hænge ud med venner", som hun selv sagde. Og på denne dag blev hun åbenbart ringet op af en bekendt, hvis bil var punkteret, og Tatsuyo tog derfor ud for at køre for vedkommende. Trods det simple ærinde sørgede hun for først at skifte tøj, ligesom hun lagde make-up og tog parfume på, inden hun derefter kørte fra huset i sin bil på endnu en af sine aftenture, hvor hun normalt kun plejede at være væk i en times tid. Men denne gang vendte Tatsuyo aldrig hjem, for dette blev sidste gang, hendes forældre og søn så hende i live, og de nåede knap nok at melde hende savnet, før deres bange anelser desværre blev bekræftet.

To dage senere - den 27. januar 1989 - var et par nemlig på køretur gennem bjergene i udkanten af Kitagata, da konen bad sin mand om at holde ind til siden, fordi hun havde fået øje på nogle blomster i vejkanten, som hun gerne ville plukke. Disse blomster skulle imidlertid ende med at lede kvinden frem til noget ganske andet, for da hun begav sig ned langs skrænten, hvor de voksede, spottede hun noget, der i den grad chokerede hende.

Med kun få meters mellemrum lå der ikke mindre end tre lig på jorden, hvilket senere skulle vise sig at være Sumiko, Kiyomi og Tatsuyo, hvis tøj og ejendele ligeledes blev fundet spredt rundt i området. Kvindernes kroppe befandt sig to kilometer fra grænsen til selve Kitagata by, så de var med stor sandsynlighed blevet transporteret dertil med bil og kastet ned ad skrænten fra vejbanen, hvor parret havde valgt at holde ind til siden.

Og det var et rent lykketræf, at det var lige netop hér, kvinden valgte at plukke blomster – og så endda kun to dage efter Tatsuyos forsvinding – eftersom der var tale om en øde strækning gennem bjergene, som var præget af tætstående træer, så det var stort set umuligt at få øje på ligene i blandt dem, medmindre man begav sig ned ad skrænten, hvilket er forklaringen på, hvorfor Sumikos lig havde formået at ligge uopdaget i halvandet år.

Af samme grund var Sumiko ikke andet end et skelet, så det ikke var muligt at angive en dødsårsag for hendes vedkommende, mens Kiyomis krop stadig var nogenlunde intakt, så retsmedicinerne dermed kunne konkludere, at hun havde mistet livet efter at være blevet kvalt. Og samme skæbne havde overgået Tatsuyo, hvis krop ovenikøbet var i så god stand, at man inde i den fandt frem til et muligt spor fra gerningsmanden i form af sædrester. En analyse af disse kunne imidlertid påvise, at de var mere end to dage gamle – altså havde Tatsuyo tilsyneladende haft samleje en af dagene før sin død. Og så var spørgsmålet bare: med hvem?

Dette er en liste over de syv ofre:

| <b>Offer</b>                   | <b>By</b>     | <b>Forsvundet</b>             | <b>Fundet</b>                                    |
|--------------------------------|---------------|-------------------------------|--------------------------------------------------|
| Juzoko<br>Skoleelev<br>12 år   | Kitagata      | Onsdag<br>27. august<br>1975  | I en toilettank i<br>Shiroishi<br>27. juni 1980  |
| Ritsuko<br>Servitrice<br>19 år | Shiroishi     | Lørdag<br>12. april<br>1980   | I en toilettank i<br>Shiroishi<br>24 . juni 1980 |
| Chizuko<br>Syerske 27<br>år    | Shiroishi     | Onsdag<br>7. oktober<br>1981  | 40 km. væk i<br>Nakahara<br>21. oktober<br>1981  |
| Kumi<br>Skoleelev<br>11 år     | Kitashigeyasu | Onsdag<br>17. februar<br>1982 | I Kitashigeyasu<br>18. februar 1982              |
| Sumiko<br>Servitrice<br>48 år  | Takeo         | Onsdag<br>8. juli 1987        | Uden for<br>Kitagata<br>27. januar 1989          |
| Kiyomi<br>Husmor 50<br>år      | Kitagata      | Onsdag<br>7. december<br>1988 | Uden for<br>Kitagata<br>27. januar 1989          |
| Tatsuyo<br>Syerske 37<br>år    | Kitagata      | Onsdag<br>25. januar<br>1989  | Uden for<br>Kitagata<br>27. januar 1989          |

De tre kvinder var med al tydelighed blevet dræbt af den samme gerningsperson, så det hermed blev bevist, at der så sandelig fandtes en seriemorder i området, og at den såkaldte Onsdagskvæler ikke blot var en myte, eftersom Sumiko, Kiyomi og Tatsuyo alle var forsvundet på en onsdag. Men så var spørgsmålet bare, om der var tale om en enkeltstående sag, eller om denne kunne knyttes til de fire andre drab, der tidligere havde fundet sted i de nærliggende byer.

I så fald var dette første gang, gerningspersonen valgte at skille sig af med sine ofre på nøjagtig samme sted. Men Juzoko og Ritsuko blev trods alt fundet ved den samme skole ni år forinden, og denne lå faktisk kun syv kilometer borte. Så hvis disse to sager intet havde med hinanden at gøre, så stod man altså med to drabsmænd, der havde huseret med en kort afstand til hinanden inden for en periode på under 15 år.

Man skal dog huske på, at Ritsuko forsvandt på en lørdag, så der i forbindelse med hendes død i 1980 endnu ikke var tale om en Onsdagskvæler. Denne betegnelse opstod først senere, da to andre ofre blev dræbt på en onsdag, så det er meget muligt, at nogen har valgt at dræbe Sumiko, Kiyomi og Tatsuyo på en onsdag udelukkende for at bilde folk ind, at man havde at gøre med den famøse Onsdagskvæler. Eller også har det ganske enkelt blot været et tilfælde, at det var på lige netop denne dag, drabene blev begået, selvom den statistiske mulighed for dette er forholdsvis lille.

Af denne grund er der også tendens til, at de syv drab fra 1975 til 1989 ofte omtales samlet, selvom det yderligere kun er perioden, ofrenes køn og drabsmetoden, der binder dem sammen. Det bør dog påpeges, at både Chizuko og Tatsuyo var ansat ved den samme klædefabrik, men det er

muligvis et tilfælde, da det var hér, mange af områdets kvinder arbejdede.

I 1980'erne var syerske nemlig et almindeligt hverv blandt kvinder i Japan – præcis som servitrice, hvilket var den stilling, som både Ritsuko og Sumiko besad (hos to forskellige arbejdsgivere). Men det kan naturligvis ikke udelukkes, at kvindernes arbejde på en eller anden måde har spillet en rolle i deres død.

Det er som tidligere nævnt også muligt at foretage en geografisk sammenkædning via Chizuko, der boede i samme område, hvor fem af drabene fandt sted, mens hendes lig dog blev fundet 40 kilometer væk i nærheden af samme sted, hvor 11-årige Kumi året efter blev dræbt. Men på denne 40 kilometer distance finder man altså den største by i Saga-præfekturet – hovedstaden Saga – så det er ikke ligefrem, fordi der er tale om et ubefolket område, hvor der aldrig bliver begået kriminalitet.

Det kan sagtens være en mulighed, at Chizuko blev dræbt af nogen, der slet ikke har forbindelse til Shiroishi, men at hun hér blev kidnappet af en person, der var på gennemfart eller opholdt sig i byen af andre årsager. Chizuko blev trods alt sidst set tale med en mand i en bil, og eftersom denne bil aldrig er blevet set siden, kan det være, fordi den kun kortvarigt befandt sig i Shiroishi. Så det er tænkeligt, at Chizukos morder måske boede på den anden side af Saga i eller omkring Nakahara, hvor hendes lig blev fundet.

Den pågældende bil var dog rødbrun, så den er ikke identisk med en anden bil, der blev observeret den dag, Kumi blev voldtaget og dræbt cirka to kilometer fra stedet, hvor Chizukos lig blev fundet. Hér blev flere beboere nemlig opmærksomme på en mand, der så ud til at være i 30'erne, som kørte rundt i området i en hvid bil og foretog sig noget, der må siges at være yderst mistænkeligt.

Klokken 14.30 forsøgte denne mand nemlig at lokke en lille pige ind på et toilet, men da hun begyndte at græde,

opgav han sit foretagende og kørte væk. Senere blev et par skolepiger antastet af en mand i en hvid bil, imens de var på vej hjem fra skole i små grupper, hvilket foregik seks kilometer fra den skole, som Kumi senere forlod i selskab med to veninder kort før klokken 16.30, hvor en kvinde fik øje på en hvid bil, der holdt parkeret i nærheden af den mark, hvor Kumis lig næste dag blev fundet. Og eftersom der i alle disse tilfælde var tale om en hvid bil, går man også ud fra, at der må være tale om den samme mand.

På japanske nummerplader kan man se, hvor bilerne er indregistreret, og et vidne nåede at se, at den hvide bil stammede fra Fukuoka-præfekturet, hvilket ligger ved siden af Saga-præfekturet. Så der var efter alt at dømme tale om en udefrakommende mand, som var kørt til Saga-præfekturet – muligvis med det formål at forgribe sig på et barn, hvilket måske så endte med at blive Kumi, fordi hun på et tidspunkt tog afsked med sine veninder og herefter kom til at gå alene, så hun dermed var et nemt offer.

Mandens adfærd gav i hvert fald indtryk af, at han havde pædofile tilbøjeligheder, hvilket ikke lader til at være motivet bag de andre sager tilknyttet Onsdagskvæleren, selvom Juzoko godt nok kun var 12 år, da hun forsvandt. Men det samme offer for denne gerningsperson var 19-årige Ritsuko, og det bliver svært at knytte forbindelse mellem de to piger og Kumi via Chizuko, eftersom hun var 27 år, da hun blev dræbt.

De tre sidste ofre var endda noget ældre, og det er således oplagt, at Kumi blev offer for en mand, der slet intet har at gøre med Onsdagskvæleren, selvom hun ellers blev dræbt på en onsdag. Men dette er trods alt en hverdag midt på ugen, så hvis gerningsmanden har været på udkig efter en pige, der var på vej hjem fra skole, kan dette forklare, hvorfor drabet tilfældigvis fandt sted på en onsdag. Men det kan ikke siges med sikkerhed, for selvom den mulige gerningsmand ellers blev observeret og tilmed efterlyst i

skikkelse af en fantomtegning, så er det aldrig lykkedes for politiet at finde ud af, hvem han var.

Selvom man udelukker Kumi som et eventuelt offer for Onsdagskvæleren, så ændrer dette ikke på, at seks piger og kvinder i løbet af 14 år forsvandt fra byerne Shiroishi, Kitagata og Takeo, hvilket svarer til et område på mindre end 10 km<sup>2</sup>. Og frem til 1989 havde politiet endnu ikke haft held med at opklare nogen af sagerne. Men nu stod de pludselig med en frisk drabssag, så hvis man bare kunne finde frem til Tatsuyos morder, så ville man automatisk kunne knytte vedkommende til drabene på Sumiko og Kiyomi og dermed lukke tre sager på samme tid.

Ud af alle sager var Tatsuyos trods alt den mest interessante, fordi hun tilsyneladende var blevet lokket udenfor via et opkald, hvilket kunne tyde på, at hun havde en personlig forbindelse til sin morder. Af den grund gik politiet straks i gang med at efterforske Tatsuyos omgangskreds, men de fandt imidlertid ikke frem til nogen ven, hvis bil havde været punkteret på drabsdagen, hvilket ellers var Tatsuyos begrundelse for at forlade sine forældres hus den aften.

Tatsuyos bil blev heller ikke fundet i nærheden af det område, hvor hun havde fortalt, at hun skulle hen. Den blev i stedet fundet efterladt på en parkeringsplads ved en bowlinghal i nabobyen Takeo (samme by, hvor Sumiko forsvandt), hvor et vidne mente at have set hende stige ind i en hvid bil omkring klokken 20 – kun et kvarter efter hun forlod sine forældres hjem.

På parkeringspladsen ved bowlinghallen blev en anden bil imidlertid også observeret på samme tidspunkt, og denne mindede utroligt meget om en bil tilhørende en 26-årig mand, der her vil gå under navnet Jiro. Han var ovenikøbet den mand, som Tatsuyo havde haft samleje med en af dagene op til sin død, for det viste sig nemlig, at de to havde et hemmeligt forhold, som hverken Tatsuyos forældre

eller søn kendte til. Men Tatsuyo havde imidlertid fortalt sin søster, at hun havde noget kørende med en yngre mand i lokalområdet, hvilket måtte være Jiro.

Jiro var en såkaldt vaneforbryder, der var afhængig af stoffer, og han havde derfor været i konflikt med loven en del gange i løbet af sit liv. I 1984 blev han eksempelvis idømt en ubetinget dom på tre år for tyveri af stimulanser, og det var på det tidspunkt, han flyttede hjem til sin mor i Kitagata, hvor han var opvokset i et hus, der kun lå få hundrede meter fra det sted, hvor de tre kvindelig blev fundet fem år senere.

I 1986 giftede Jiro sig, men ægteskabet varede ikke længe, for året efter blev Jiro anholdt og sigtet for at have været påvirket af stoffer, og denne gang måtte han afsone en dom på et år og to måneders fængsel. Jiro sad inde fra december 1987 til september 1988, hvor han blev prøveløsladt. I mellemtiden var han blevet skilt fra sin kone, så efter at være kommet ud fra fængslet etablerede han et forhold til den 11 år ældre Tatsuyo, der selv lige var blevet skilt.

De to gik dog stille med dørene og mødtes som regel på et aftalt sted, hvorfra de kørte videre til et hotel i Jiros bil, hvilket kunne være med til at forklare, hvorfor Tatsuyo havde for vane at tage i byen for at "være sammen med venner". Dette kunne ydermere være et bevis på, at det rent faktisk var Jiro, som ringede til Tatsuyo den aften, hun forsvandt, og at det dermed var ham, hun skulle mødes med.

Tatsuyo gjorde trods alt noget ud af sig selv, inden hun forlod huset, og Jiros bil blev set ved bowlinghallen, hvor Tatsuyos bil blev fundet, så de to havde øjensynligt planlagt at mødes hér, inden hun forsvandt. Men nåede de så at mødes, eller steg Tatsuyo af en eller anden grund ind i en anden bil?

Tatsuyos søster kunne afsløre noget, som blot forstærkede mistanken mod Jiro. For Tatsuyo havde nemlig fortalt hende, at hun overvejede at afbryde forholdet med sin hemmelige elsker, fordi han havde virket truende over for hende. Alligevel mødtes Tatsuyo dog med Jiro dagen før sin død, hvor de havde haft samleje, så hvad kunne have ændret sig, hvis Jiro et døgn senere valgte at slå hende ihjel?

Jiro nægtede at have mødtes med Tatsuyo den aften, hvor hun blev dræbt, men politiet kunne imidlertid også kæde ham sammen med den 50-årige Kiyomi, der forsvandt på vej til volleyballtræning måneden forinden. Engang hvor han havde været beruset, var Jiro nemlig kørt ind i hendes bil, og han havde efterfølgende haft en kontrovers med kvinden om, hvem af de to der havde ansvaret for uheldet, som dog aldrig blev anmeldt.

Dette skete, efter Jiro var blevet løsladt fra fængslet i 1988, og i perioden, hvor han sad inde, blev der tilfældigvis ikke registreret nogen drab, mens Sumiko var forsvundet et halvt år, før han begyndte at afsone sin fængselsdom i 1987. Jiro kunne altså sagtens have stået bag de tre kvinders død, men uden beviser var der bare intet, der kunne knytte ham til drabene udover hans personlige relation til to af ofrene, og han blev derfor ikke sigtet i nogen af sagerne.

Politiet holdt ikke desto mindre et vågent øje med Jiro og blev ved med at have ham i kikkerten som den hovedmistænkte, så da han senere på året modtog endnu en fængselsdom, besluttede politiet at benytte sig af muligheden til endnu engang at afhøre ham og denne gang ryste en skriftlig tilståelse ud af ham, mens han sad inde.

Denne blev meget hurtigt trukket tilbage, så der var ikke længere grundlag for at hive sagen i retten. Men mere end et årti senere var det alligevel hér, den endte, da Jiro i 2002 blev sigtet for at have begået drabene på Sumiko, Kiyomi og Tatsuyo – 13 år efter han havde erkendt at stå bag disse.